

Susuzum

– Alaca · 07 Mayıs 2017

Yüreğim kadar yakınsın, ezel kadar uzak,
Törpüledi ömrümüzü sevda yokuşları.
Ayrılık ördü ağını, kurdu yine tuzak;
Nasıl unutturum ruhuma can bakışları?
Aklım firarda, hiç dinmedi kronik sızım,
Sensizim ahu gözlüm, bil ki hâlâ sensizim...

Eski bir sarnıç gibi kaynadım içten içe,
Salyangoz kabuğuyla kuma kaç çarpı attım?
Turnalara sordum ahvalini göçten göçe,
Derdimi sanmıştım ki balıkçılara sattım!
Kör talihle bir türlü barışmadı yıldızım,
Şansızım melek yüzlüm, gör ki hâlâ şansızım...

Şiirler devşirse de dilim, çıkmıyor sesim,
Martı çığlıkları çarpıyor yorgun gövdeme.
Seni andıkça daralıyor göğüs kafesim,
Tanıdık birinden sorup, ne oldu O deme?
Dalgaların dövdüğü taş gibi nefessizim,
Sessizim şirin sözlüm, sor ki hâlâ sessizim...

Sudan koparılmış bir balık gibiyim şu an,
Çatlak dudaklarıma bir damla yağsan ne var?
Zifiri mahzenlerimi aydınlatsın şuan,
Bir ay gibi yeniden geceme doğsan ne var?
Sana aç, sana muhtaç, suçsuzum, uykusuzum;
Susuzum kalpte gizlim, gel ki hâlâ susuzum...

Muhittin Alaca